

Protokół

z 30. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Polski, które odbyło się 28 lutego 2007 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad, rozesłany wraz z materiałami na posiedzenie, obejmował:

1. Zagajenie
2. Przyjęcie protokołu z 29. posiedzenia Komisji
3. Omówienie wykazu dyskusyjnych nazw z obszaru Ukrainy
4. Omówienie zmian dotyczących III wydania publikacji „Nazwy państw świata, ich stolic i mieszkańców”
5. Sprawozdanie z pracy Komisji w roku 2006
6. Plan pracy Komisji na 2007 r.
7. Wolne wnioski

Obrady prowadziła prof. dr hab. Ewa Wolnicz-Pawłowska, wiceprzewodnicząca Komisji.

Ad.1. Wiceprzewodnicząca przywitała członków Komisji i powiadomiła, że 26 lutego zmarł Przewodniczący Komisji dr Maksymilian Skotnicki. We wspomnieniu o Zmarłym E. Wolnicz-Pawłowska przybliżyła sylwetkę Przewodniczącego i jego działalność w Komisji. Członkowie Komisji uczcili Zmarłego minutą ciszy.

W dalszej części Wiceprzewodnicząca zaproponowała zmianę porządku obrad: po przyjęciu protokołu przedstawione byłoby sprawozdanie z prac Komisji w 2006 roku i plan prac na 2007 r., następnie omówione byłyby zmiany w wykazie „Nazwy państw świata, ich stolic i mieszkańców”, a na końcu zmiany w wykazie nazw Ukrainy. Zmiana porządku obrad została zaakceptowana przez aklamację.

Ad.2. A. Czerny zwrócił uwagę na kilka literówek w protokole. Zauważył także, że w nazwach placów i parków (miejskich) termin rodzajowy powinien być pisany małą literą, a nie wielką, jak podano w protokole. M. Zych zapytał, czy nazwy galerii, kurhanu, ławry, ogrodu i twierdzy należy pisać małą, czy też wielką literą. Zagadnienie to pozostawiono do rozstrzygnięcia językoznawcom, a ich ustalenia mają być zastosowane w wykazach nazw.

M. Zych zgłosił również zastrzeżenia do jednej z nazw przyjętych na 29. posiedzeniu – *Północna Droga Morska*. Wg niego nazwa ta raczej nie jest nazwą geograficzną, a poza tym dla tego obiektu istnieje druga, częściej stosowana nazwa, *Przejšcie Północno-Wschodnie*. Dodatkowo w wykazie nazw Ameryki Północnej nie wymieniono analogicznej nazwy *Przejšcie Północno-Zachodnie*. W dyskusji A. Czerny stwierdził, że nazwa *Przejšcie Północno-Wschodnie* jest nazwą historyczną akwenu rozpościerającego się u północnych wybrzeży Rosji, natomiast nazwa *Północna Droga Morska* jest nazwą wspólnie

istniejącego szlaku wodnego. Jednak D. Kalisiewicz uważał, że nazwa *Przejšcie Północno-Wschodnie* jest używana dla współczesnego obiektu, którego częścią jest *Północna Droga Morska*. Z dyskusji wynikało, że zarówno nazwy *Przejšcie Północno-Wschodnie* jak i *Północna Droga Morska* są używane wspólnie, lecz dla dwóch różnych obiektów. Postanowiono również zachować wprowadzoną na poprzednim posiedzeniu nazwę *Północna Droga Morska*, a nazwy *Przejšcie Północno-Wschodnie* i *Przejšcie Północno-Zachodnie* pozostawić do ewentualnego przegłosowania w innym terminie.

M. Zych zaproponował również przyjęcie nazw ***Kaukaz Wschodni***, ***Kaukaz Zachodni*** i ***Kaukaz Środkowy*** dla części Kaukazu. Nazwy te były dyskutowane na poprzednim posiedzeniu, lecz zasadność ich przyjęcia pozostawiono do wyjaśnienia na posiedzeniu kolejnym. Egzonymy te Komisja przyjęła jednogłównie.

Zwrócono również uwagę na dwie nazwy, które formalnie nie były głosowane, a pojawiły się w zeszycie 6. „Nazewnictwa geograficznego świata” – *Nizina Pejpusko-Ilmeńska* oraz ***Kronocka Sopka*** (zmiana z formy *Sopka Kronocka*). Postanowiono nie głosować propozycji wprowadzenia pierwszej z tych dwóch nazw, natomiast zgodzono się na zmianę nazwy drugiej (przez aklamację)

J. Ostrowski zwrócił uwagę na brak w wykazie nazw Rosji polskich nazw dworców (np. *Dworzec Białoruski*), gdy tymczasem są one znane i często stosowane. Z powodu braku listy konkretnych dworców nie kontynuowano tego tematu.

Protokół z 29. posiedzenia Komisji przyjęto jednogłównie, po wprowadzeniu wcześniej omówionych zmian.

Ad. 3. Wiceprzewodnicząca przedstawiła sprawozdanie z prac Komisji w 2006 roku. Zostało ono przyjęte jednogłównie.

Ad. 4. Wiceprzewodnicząca przedstawiła plan prac Komisji na 2007 rok, obejmujący m.in. wydanie 3 zeszytów „Nazewnictwa geograficznego świata”, III wydanie wykazu „Nazwy państw świata, ich stolic i mieszkańców” oraz przygotowanie do wydania tabel latynizacyjnych. Plan pracy Komisja przyjęła jednogłównie.

Ad. 5. Członkowie Komisji wraz z materiałami na bieżące posiedzenie otrzymali listę zmian do wykazu „Nazwy państw świata, ich stolic i mieszkańców” wraz z ich omówieniem oraz tekst „Wprowadzenia” do tego wykazu i słownik polsko-angielski nazw państw.

Na początku D. Kalisiewicz zgłosił wniosek, aby do wykazu dołączyć dwu- i trzyliterowe kody ISO państw niepodległych. M. Zych zaproponował, aby kody te znalazły się przy słowniku nazw państw. Komisja przez aklamację przyjęła propozycję dodania do wykazu polsko-angielskiego słownika nazw państw rozszerzonego o podanie dwu- i trzyliterowych kodów ISO. D. Kalisiewicz poprosił również, aby krótka informacja o wykorzystaniu tych kodów znalazła się we wprowadzeniu do wykazu.

Następnie M. Zych pokrótce omówił zmiany, jakie zostały wprowadzone w III wydaniu wykazu, a A. Czerny przedstawił problemy z ustalaniem listy terytoriów autonomicznych. W swoim wystąpieniu zaproponował on, aby od kolejnego wydania wykazu nie zamieszczać załącznika 2. z jednostkami autonomicznymi – takie jednostki nie są wymieniane w wykazach państw i terytoriów publikowanych w innych państwach. Jednocześnie zaproponował, aby z obecnego wykazu usunąć nazwy jednostek administracyjnych Rosji i Hiszpanii, gdyż ich zamieszczenie nie ma uzasadnienia merytorycznego. W Federacji Rosyjskiej każdy tzw. podmiot federacji posiada autonomię terytorialną. Dotychczasowe ujęcie podziału Rosji jest całkowicie arbitralne, ponieważ opiera się na dawnym podziale terytorialnym ZSRR (obecne republiki określano wówczas mianem autonomicznych). Po długiej dyskusji ustalono, że zasadne jest niepodawanie w kolejnym wydaniu wykazu nazw terytoriów autonomicznych, lecz postanowiono tego stwierdzenia nie głosować, tak aby za kilka lat, gdy będzie opracowywane IV wydanie, można było ewentualnie wycofać się z tego pomysłu. Głosowano natomiast propozycję usunięcia z wykazu nazw jednostek administracyjnych Rosji i Hiszpanii. Za ich usunięciem było 11 osób, przeciw 1, a 2 wstrzymały się od głosu.

Następnie rozpoczęto omawianie szczegółowych zmian zaproponowanych w wykazie. Część z wymienionych zmian była czysto redakcyjna (np. zmiana zapisu endonimu) i nie była dyskutowana przez Komisję.

Pierwsza część dyskutowanych zmian dotyczyła zasad transliteracji, odnośnie których postanowiono:

- dodać informacje o zasadach transliteracji dla urzędowych języków lokalnych (przyjęto przez aklamację)
- zmienić stosowane zasady transliteracji alfabetu bułgarskiego z zasad opartych na Polskiej Normie PN-83, N-01201 na oficjalny system bułgarski z 1972 r., zalecony przez ONZ w 1977 r. (aklamacja)
- dla systemów latynizacji, które są modyfikacjami systemów międzynarodowych wprowadzonymi przez Komisję, ustalić nazwy typu „system KSNG 2005”; systemy te dotyczą języków: dari, paszto, perskiego, tadżyckiego i urdu (aklamacja)
- przywrócić dla języka dzongka oficjalną latynizację Roman Dzongkha 1994 zamiast systemu Instytutu Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego przyjętego przez Komisję w 2005 r. (aklamacja)
- przyjąć dla języka kurdyjskiego system latynizacji Kurmancî będący łańskim alfabetem dla języka kurdyjskiego (aklamacja)
- zmienić stosowane zasady transliteracji alfabetu macedońskiego z zasad opartych na Polskiej Normie PN-83, N-01201 na oficjalny system latynizacji ONZ z 1977 r. (aklamacja)
- przyjąć dla języka serbskiego zapis w alfabecie łańskim języka serbskiego (srpska latinica) zamiast zasad opartych na Polskiej Normie PN-83, N-01201; nazwy w języku serbskim podane będą wyłącznie w alfabecie łańskim, pominięte zatem zostaną

zapisy w transkrypcji i transliteracji, a język serbski traktowany będzie jak język posługujący się alfabetem łacińskim (aklamacja)

W dalszej części przystąpiono do omawiania zmian w części wykazu dotyczącej nazw państw postanawiając:

- zmienić pełną oficjalną nazwę Afganistanu z *Islamskie Państwo Afganistanu* na ***Islamska Republika Afganistanu***, co wynika ze zmiany oficjalnej nazwy państwa (aklamacja)
- zatwierdzić stosowanie nazwy ***Tirana***; formalnie nie jest to egzonim – w polskim użyciu będzie jeden z dwóch albańskich endonimów (aklamacja)
- ustalić, że przymiotnikiem od nazwy Canberra będzie canberski, a nazwami mieszkańców tego miasta – canberczyk, canberka, canberczycy (aklamacja)
- zatwierdzić egzonim ***Naypyidaw*** dla stolicy Birmy (aklamacja)
- przywrócić egzonim ***Nowe Delhi*** dla stolicy Indii (9 głosów za przywróceniem egzonimu, 3 przeciw, 3 wstrzymujące się)
- nie wprowadzać egzonimu ***Doha*** dla stolicy Kataru (1 głos za wprowadzeniem egzonimu, 8 przeciw, 6 wstrzymujących się)
- pozostawić do wyjaśnienia ze strony MSZ, czy nazwa *Królestwo Nepalu* nadal obowiązuje, czy też nie (aklamacja)
- pozostawić przymiotnik od nazwy nowej stolicy Palau – Melekeok oraz nazwy jej mieszkańców (aklamacja)

Następnie omówiono zmiany nazw zawartych w dodatku 1. do wykazu (terytoria niesamodzielne) postanawiając:

- zmienić nazwę tego dodatku na „Terytoria niesamodzielne i o nieustalonym statusie międzynarodowym” (aklamacja)
- zmienić nazwę terytorium z dotychczasowej *Falklandy (Malwiny)* na ***Falklandy*** (15 osób za zmianą, 0 przeciw, 0 wstrzymało się od głosu)
- wprowadzić nazwę ***Nuuk*** dla stolicy Grenlandii (12 głosów za tym ustaleniem, 1 przeciw, 2 wstrzymujące się); formalnie nie jest to egzonim – w polskim użyciu będzie nazwa grenlandzka
- przyjąć długie formy nazw dla dwóch terytoriów zależnych korony brytyjskiej – ***Baliwat Guernsey*** i ***Baliwat Jersey*** (aklamacja)
- wprowadzić jako długie francuskie formy nazw dla 4 terytoriów zależnych Francji nazwy: *(la) région de Guyane*, *(la) région Guadeloupe*, *(la) région Martinique*, *(la) région de La Réunion*, jednocześnie ustalając, że w wykazie będzie podane, że są to regiony zamorskie Francji, a nie departamenty zamorskie Francji oraz ustalając, że dla tych długich francuskich form nazw nie będą tworzone polskie egzonimy (aklamacja)
- dodać do wykazu ***Somaliland*** jako terytorium o nierozstrzygniętym statusie politycznym (aklamacja); formalnie nie jest to egzonim – w polskim użyciu będzie nazwa angielska

- skasować egzonim wariantowy *Wyspy Keelinga* dla terytorium zależnego Australii pozostawiając w użyciu dla nazwy krótkiej terytorium wyłącznie formę *Wyspy Kokosowe* (aklamacja)
- wprowadzić nazwę *Thorshavn* dla stolicy Wysp Owczych (aklamacja); formalnie nie jest to egzonim – w polskim użyciu będzie nazwa duńska
- dodać do wykazu *Wyspy Spratly* jako terytorium o nierozstrzygniętym statusie politycznym (aklamacja)

Długa dyskusja wynikła z propozycji przeniesienia terytoriów de facto niepodległych, lecz nieuznawanych na arenie międzynarodowej, z dodatku 2. (terytoria autonomiczne) do dodatku 1. (terytoria niesamodzielne i o nieustalonym statusie międzynarodowym). W dotychczasowym wykazie terytoria te były wymieniane niejednolicie. Cypr Północny i Tajwan zostały wymienione jako osobne terytoria w części „Terytoria niesamodzielne” natomiast Abchazja, Osetia Południowa, Górski Karabach i Naddniestrze wymienione zostały w części „Terytoria autonomiczne” w ramach wykazu autonomicznych jednostek administracyjnych poszczególnych państw. Ponieważ dyskusja ta wywołała wiele kontrowersji i Komisja nie potrafiła w tej sprawie zająć stanowiska, poproszono Z. Obidowskiego, aby postarał się wyjaśnić w MSZ, czy kraje nieuznawane na arenie międzynarodowej można podać jako osobne terytoria w wykazie „Terytoria niesamodzielne i o nieustalonym statusie międzynarodowym”. Z. Obidowski poprosił o przekazanie konkretnych pytań i obiecał, że po ich otrzymaniu udzieli odpowiedzi w ciągu 2 tygodni.

Następnie Komisja postanowiła:

- zatwierdzić nazwę *Stepanakert* dla stolicy Górskiego Karabachu (12 głosów za tym ustaleniem, 1 przeciw, 2 wstrzymujące się); formalnie nie jest to egzonim – w polskim użyciu będzie nazwa ormiańska w transkrypcji
- nie wprowadzać nazw *Ningsia* i *Region Autonomiczny Ningsia-Huej* dla regionu w Chinach (jednogłośnie)
- zatwierdzić nazwę *Maarianhamina* dla stolicy Wysp Alandzkich (aklamacja); formalnie nie jest to egzonim – w polskim użyciu będzie nazwa fińska
- zatwierdzić nazwę *Kurdystan* dla jednostki administracyjnej Iraku (aklamacja)
- skasować nazwy *Region Autonomiczny Atlántico Norte* oraz *Region Autonomiczny Atlántico Sur* dla pełnych oficjalnych nazw regionów Nikaragui (aklamacja)
- skasować nazwy *Tajmyrski (Dolgańsko-Nieniecki) Okręg Autonomiczny* oraz *Ewenkijski Okręg Autonomiczny*, gdyż oba okręgi przestały istnieć po włączeniu ich do Kraju Krasnojarskiego (aklamacja)
- zmienić nazwę *Chanty-Mansyjski Okręg Autonomiczny* na *Chanty-Mansyjski Okręg Autonomiczny – Jugra* dla pełnej oficjalnej nazwy oraz zatwierdzić do użytku w Polsce rosyjską formę skróconą *Jugra* (aklamacja)
- ustalono, że nazwa *Prisztina* będzie egzonimem – dotychczas zalecaną do użytku nazwą stolicy Kosowa była nazwa serbska w transkrypcji, po ustaleniu, że dla języka serbskiego podawany jest zapis łańciskiej nazwa ta stała się egzonimem (aklamacja)

- podać oryginalne nazwy Kosowa zgodnie z formami używanymi przez administrację międzynarodową, natomiast nazwy stosowane przez Serbię podać w przypisie (aklamacja)
 - skasować długa nazwę *Prowincja Autonomiczna Kosowo i Metohija*, pozostawiając dla Kosowa wyłącznie nazwę krótką (aklamacja)
 - ustalić, że drugi język urzędowy Szkocji będzie w wykazie podany jako „gaelicki (szkocki)” (aklamacja)
 - podać odmianę nazwy jednostki administracyjnej Nevis (*D. Nevisu, Mc. Nevisie*) oraz państwa Saint Kitts i Nevis (*D. Saint Kitts i Nevisu, Mc. Saint Kitts i Nevisie*), jednak na pierwszym miejscu pozostawiając zapis, że są to nazwy nieodmienne (aklamacja)
- A. Markowski zwrócił uwagę na kilka błędów we „Wprowadzeniu” do wykazu.

W dodatkowych ustaleniach Komisja postanowiła (przez akklamację), aby połączyć dotychczasowe dwa skorowidze – skorowidz państw i terytoriów oraz skorowidz stolic państw i terytoriów. Postanowiono również, po dyskusji, aby w polsko-angielskim słowniku nazw państw podawać wariantowe nazwy angielskie, a nie ograniczać się wyłącznie do form stosowanych przez ONZ (12 głosów za tym ustaleniem, 1 przeciw, 0 wstrzymujących się).

Postanowiono również (przez akklamację) zatwierdzić szereg nazw dla stolic państw i terytoriów, które to nazwy nie są formalnie egzonimami, np. jako polska nazwa zalecany jest jeden z kilku oficjalnych endonimów lub jedna z kilku możliwości zapisu endonimu:

- *Abu Zabi* dla stolicy Zjednoczonych Emiratów Arabskich – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- *Ad-Dauha* dla stolicy Kataru – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- *Addis Abeba* dla stolicy Etiopii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim amharski w transkrypcji
- *Agińskoje* dla stolicy Agińsko-Buriackiego Okręgu Autonomicznego w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- *Al-Ujun* dla stolicy Sahary Zachodniej – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- *Amman* dla stolicy Jordanii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- *Asmara* dla stolicy Erytrei – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- *Asunción* dla stolicy Paragwaju – do użytku w Polsce zalecany jest endonim hiszpański
- *Batumi* dla stolicy Adżarii w Gruzji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim gruziński w transkrypcji
- *Belfast* dla stolicy Irlandii Północnej w Wielkiej Brytanii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- *Birobidżan* dla stolicy Żydowskiego Obwodu Autonomicznego w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji

- **Biszkek** dla stolicy Kirgistanu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim kirgiski w transkrypcji
- **Cardiff** dla stolicy Walii w Wielkiej Brytanii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Cchinwali** dla stolicy Osetii Południowej w Gruzji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Cotabato** dla stolicy Muzułmańskiego Mindanao na Filipinach – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Czeboksary** dla stolicy Czuwaszji w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Dhaka** dla stolicy Bangladeszu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim bengalski w transkrypcji
- **Douglas** dla stolicy Wyspy Man – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Dublin** dla stolicy Irlandii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Duszanbe** dla stolicy Tadżykistanu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim tadżycki w transkrypcji
- **Dżibuti** dla stolicy Dżibuti – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- **Dżuba** dla stolicy Sudanu Południowego w Sudanie – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- **Elista** dla stolicy Kałmucji w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Helsinki** dla stolicy Finlandii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim fiński
- **Irbil** dla stolicy Kurdystanu w Iraku – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- **Islamabad** dla stolicy Pakistanu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Iżewsk** dla stolicy Udmurcji w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Joszkar-Oła** dla stolicy Mari Eł w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Karies** dla stolicy Athos w Grecji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim grecki w transkrypcji
- **Kazań** dla stolicy Tatarstanu w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Koror** dla stolicy Palau – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Kyzył** dla stolicy Tuwy w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Machaczkała** dla stolicy Dagestanu w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji

- **Majuro** dla stolicy Wysp Marshalla – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Male** dla stolicy Malediwów – do użytku w Polsce zalecany jest endonim malediwski w transkrypcji
- **Manila** dla stolicy Filipin – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Maskat** dla stolicy Omanu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- **Mbabane** dla stolicy Suazi – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Moroni** dla stolicy Komorów – do użytku w Polsce zalecany jest endonim francuski
- **Moskwa** dla stolicy Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Nanning** dla stolicy Kuangsi w Chinach – do użytku w Polsce zalecany jest endonim chiński
- **Narjan-Mar** dla stolicy Nienieckiego Okręgu Autonomicznego w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Nukus** dla stolicy Karakałpacji w Uzbekistanie – do użytku w Polsce zalecany jest endonim uzbecki
- **Palana** dla stolicy Koriacji w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Papeete** dla stolicy Polinezji Francuskiej – do użytku w Polsce zalecany jest endonim francuski
- **Pietrozawodsk** dla stolicy Karelii w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Port Moresby** dla stolicy Papui-Nowej Gwinei – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Port Vila** dla stolicy Vanuatu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Port-au-Prince** dla stolicy Haiti – do użytku w Polsce zalecany jest endonim francuski
- **Pretoria** dla stolicy Republiki Południowej Afryki – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Saint Helier** dla stolicy Jersey – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Saint Peter Port** dla stolicy Guernsey – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Salechard** dla stolicy Jamalsko-Nienieckiego Okręgu Autonomicznego w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Sana** dla stolicy Jemenu – do użytku w Polsce zalecany jest endonim arabski w transkrypcji
- **Sri Dżajawardanapura Kotte** dla stolicy Sri Lanki – do użytku w Polsce zalecany jest endonim syngaleski w transkrypcji
- **Suchumi** dla stolicy Abchazji w Gruzji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji

- **Syktywkar** dla stolicy Komi w Rosji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim rosyjski w transkrypcji
- **Tbilisi** dla stolicy Gruzji – do użytku w Polsce zalecany jest endonim gruziński w transkrypcji
- **Tunis** dla stolicy Tunezji – do użytku w Polsce zalecany jest jeden z dwóch endonimów arabskich w transkrypcji
- **Victoria** dla stolicy Seszeli – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski
- **Wellington** dla stolicy Nowej Zelandii – do użytku w Polsce zalecany jest endonim angielski

A. Czerny zaproponował, aby III wydanie wykazu nazw państw zamieścić w Internecie, podobnie jak to było z wydaniem II. Zaproponował również aby do tej internetowej wersji wykazu dołączyć mapę polityczną świata. Komisja zgodziła się, aby III wydanie wykazu nazw państw zamieścić w Internecie, i aby do tej internetowej wersji dodać mapę.

Wstępnie termin kolejnego posiedzenia ustalono na 21 marca 2007 roku, a jako jego tematykę dokończenie omawiania kwestii związanych z definiowaniem terminu „egzonim”.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
mgr Maciej Zych

Sekretarz Komisji
mgr Izabella Krauze-Tomczyk

Wiceprzewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Ewa Wolnicz-Pawłowska